

CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU COMBATEREA DISCRIMINĂRII
Autoritate de stat autonomă

HOTĂRÂREA NR. 762
Din 27.11.2008

Dosar nr: 573/2007

Petiția nr: 10478/24.09.2007

Petent: C L C

Obiect: petentul solicită constatarea neconstituționalității Legii nr. 466/2004

I. Numele, domiciliul sau reședința părților

Numele și domiciliul petentului

C L C

Numele și domiciliul reclamatului

Colegiul Național al Asistenților Sociali din România - București, Str. Splaiul
Independenței, nr. 202A, et.5, camera 30, sector 6

II. Citarea părților

Urmare petiției înregistrate cu nr. **10478** din data de **24.09.2007**, formulată de către petent, în temeiul art. 20, alin.4 din O.G. nr.137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare, republicată, părțile au fost invitate, prin adresele cu nr. 17970/05.12.2007 și 17969/05.12.2007, la sediul Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării pentru audieri. La audierile din data de 10.01.2008 nu s-au prezentat părțile. Procedura de citare a fost legal îndeplinită

III. Susținerile părților

Susținerea petentului

Potentul, prin sesizarea nr. 10478/24.09.2007, solicită CNCD constatarea neconstituționalității Legii nr. 466/2004 privind Statutul Asistentului Social.

În acest sens petentul învederează următoarele:

Petentul consideră că Legea nr. 466/2004 privind Statutul Asistentului Social a devenit prin Consiliul Național al Asistenților Sociali din România un instrument represiv, total neconstituțional, îndreptat în mod discriminatoriu împotriva unei categorii profesionale formulate pe parcursul a mai multor ani de activitate și sacrificiu în slujba exclusivă a societății. Petentul susține că Legea nr.466/2004 prevede în mod discriminatoriu faptul că **doar** acele persoane cu studii superioare pot fi numiți asistenți sociali.

Petentul solicită intervenția CNCD-ului în schimbarea Legii nr. 466/2004.

Petentul, prin adresa nr. 774/10.01.2008, formulează concluzii scrise, în care întărește obiectul petiției, specificând că acuză neconstituționalitatea Legii nr.466/2004 prin faptul că determină discriminări profesionale.

Susținerea reclamatului

Prin adresa nr. 13338/25.10.2007, Colegiul Director al CNCD a solicitat **Colegiul Național al Asistenților Sociali din România** să exprime un punct de vedere referitor la obiectul petiției. Prin adresa înregistrată la CNCD cu nr. 15249/12.11.2007, Colegiul Național al Asistenților Sociali din România răspunde solicitării Colegiului, precizând următoarele:

Colegiul Național al Asistenților Sociali din România a luat ființă potrivit dispozițiilor Legii nr. 466/2004 privind statutul asistentului social, fiind investit cu competența soluționării cererilor de eliberare a avizelor de executare a profesiei de asistent social și a atestatelor de liberă practică în domeniul asistenților sociali.

Potrivit art. 6 din lege, formarea de asistent social se realizează în cadrul instituțiilor de învățământ superior acreditate conform legii, cu specializarea în asistență socială, forme de învățământ de scurtă durată și lungă durată, iar potrivit art 8 din lege, prevede că asistentul social își poate desfășura activitatea numai după aprobarea cererii de înscriere ca membru în Colegiul Național al Asistenților Sociali, ca urmare a obținerii avizului de exercitare a profesiei de asistent social sau a atestatului de libera practică în asistență socială.

În ceea ce privește discriminarea din lege, la care petentul face referire, reclamatul susține că nici nu poate fi vorba despre existența vreunui argument în favoarea susținerii, deoarece potrivit dispozițiilor legii, chiar dacă legiuitorul a instituit în mod suveran obligația unui nivel de formare inițială în profesia de asistent social, a luat în calcul la adoptarea actului normativ și situația persoanelor care până la data intrării în vigoare a Legii nr 466/2004 îndeplineau atribuții specifice asistentului social, fără a fi absolvenți ai unei instituții de învățământ superior în domeniu.

Reclamatul susține că petentul face o mare confuzie între diploma profesională, potrivit standardelor profesionale și diploma de pregătire într-un anumit domeniu, la un nivel inferior celui prevăzut de lege, fapt ce nu îi conferă în mod automat dreptul de exercitare a unei profesii reglementate, cu un nivel minim de formare inițială de 3 ani, studii superioare.

IV. Motivele de fapt și de drept

În fapt, Colegiul Director reține faptul că petiția are ca obiect solicitarea constatării neconstituționalității Legii nr. 466/2004 privind Statutul Asistentului Social.

În drept, având în vedere **Constituția României și prevederile legale aflate în vigoare, Colegiul Director** apreciază că nu se poate pronunța pe texte de lege, care sunt considerate de părți ca fiind discriminatorii. De asemenea, acest aspect este întărit și de jurisprudența Curții Constituționale prin **Decizia nr. 997 din 7 octombrie 2008** referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 20 din Ordonanța Guvernului nr.137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare prin care:

Curtea Constituțională „Admite excepția de neconstituționalitate ridicată de Ministerul Justiției în Dosarul nr.7604/99/2007 al Curții de Apel Iași – Secția contencios administrativ și fiscal și constată că dispozițiile art.20 alin.(3) din Ordonanța Guvernului nr.137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare sunt neconstituționale, în măsura în care sunt interpretate în sensul că acordă Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării competența ca, în cadrul activității sale jurisdicționale, să anuleze ori să refuze aplicarea unor acte normative cu putere de lege, considerând că sunt discriminatorii, și să le înlocuiască cu norme create pe cale judiciară sau cu prevederi cuprinse în alte acte normative.”

Astfel, raportându-ne la obiectul plângerii și la dispozițiile legale incidente, Colegiul Director constată că CNCD-ul nu este competent în soluționarea acestei spețe.

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 20 alin. (2) din O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare, **cu unanimitate de voturi ale membrilor prezenți la ședință,**

COLEGIUL DIRECTOR HOTĂRĂȘTE:

1. Aspectele din prezenta petiție nu intră în competența de soluționare a consiliului, conform OG nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare, republicată.
2. Prezenta hotărâre se va comunica părților;

V. Calea de atac și termenul în care se poate exercita

Prezenta hotărâre poate fi atacată la instanța de contencios administrativ, potrivit O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare, republicată și Legii nr. 554/2004 a contenciosului administrativ

Membrii Colegiului director prezenți la ședință

GERGELY DEZIDERIU- Membru

IONIȚĂ GHEORGHE-Membru

PANFILE ANAMARIA – Membru

TRUINEA PAULA ROXANA- Membru

VASILE ANA MONICA - Membru

Notă: prezenta Hotărâre emisă potrivit prevederilor legii și care nu este atacată în termenul legal, potrivit OG 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare și Legii 554/2004 a contenciosului administrativ, constituie de drept titlu executoriu.

CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU COMBATEREA DISCRIMINĂRII
Autoritate de stat autonomă

HOTĂRÂREA NR. 763
Din 27.11.2008

Dosar nr: 766/2007

Petiția nr: 17452/29.11.2007

Petent: C I

Obiect: constatarea existenței unui tratament discriminatoriu pentru magistrați, în sensul că la calculul vechimii în magistratură sau, după caz, a vechimii în funcția de judecător sau de procuror, în vederea stabilirii pensiei în condițiile legii, nu se ia în considerare și perioada în care persoana a satisfăcut serviciul militar.

I. Numele, domiciliul sau reședința părților

Numele și domiciliul petentului

C I domiciliat în

Numele și domiciliul reclamatului

Ministerul Justiției - Str. Apolodor nr. 17, sector 5, București

II. Citarea părților

Urmare petiției înregistrate cu nr. **17452** din data de **29.11.2007**, formulată de către petent, în temeiul art. 20, alin.4 din O.G. nr.137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare, republicată, părțile au fost invitate, prin adresele cu nr. 6755/25.03.2008, 6754/25.03.2008 și 6756/25.03.2008, la sediul Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării pentru audieri. La audierile din data de 24.04.2008 nu s-au prezentat părțile.

Procedura de citare a fost legal îndeplinită

III. Susținerile părților

Susținerea petentului

Petentul prin sesizarea nr. 17452/29.11.2007, solicită CNCD constatarea existenței unui tratament discriminatoriu pentru magistrați, în sensul că la calculul vechimii în magistratură sau, după caz, a vechimii în funcția de judecător sau de procuror, în vederea stabilirii pensiei în condițiile HG nr. 1275/2005, nu se ia în considerare și perioada în care persoana a satisfăcut serviciul militar. În acest sens petentul învederează următoarele:

În mod discriminatoriu, pentru magistrați, s-a prevăzut, printre altele, în art. 22 din HG nr. 1275/18.10.2005 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a prevederilor Legii nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și a procurorilor, republicată, că nu constituie vechime în magistratură și nu poate fi valorificată la deschiderea drepturilor la pensie de serviciu, perioada de timp cât magistratul a satisfăcut stagiul militar obligatoriu ca militar în termen sau ca militar cu termen redus. (vezi art. 38 alin 1 lit. c din Legea nr. 19/2000)

Petentul susține că prin acea normă dispozitivă se creează o discriminare a unor categorii de magistrați față de alți magistrați pentru care perioadele de timp cât au întrerupt activitatea în magistratură, pentru diferite motive, se consideră vechime în magistratură și se ia în calcul la stabilirea drepturilor de pensie.

Petentul precizează că potrivit art. 3 alin. 3 lit. a-f din HG nr. 1275/2005, s-a prevăzut, în mod discriminatoriu, că se iau însă în considerare, la stabilirea pensiei de serviciu și perioadele de timp cât unii magistrați s-au aflat în oricare din următoarele situații:

- a) concediu de maternitate și concediu parental,
- b) concediu de creșterea copilului în vârstă de până la 2 ani sau în cazul copilului cu handicap, până la împlinirea vârstei de 3 ani;
- c) concediu medical pentru incapacitate temporară de muncă
- d) concediu de studii pentru pregătirea examenului de capacitate;
- e) concediu de studii plătit pentru formare profesională;
- f) detașare și delegare;

Petentul susține că procedând în acest mod, Guvernul României, pentru unii magistrați care au întrerupt activitatea în magistratură și s-au aflat în situațiile prev. de art. 3 alin 3 lit. a) –f) din actul normativ sus menționat, perioadele de timp respective se consideră vechime în magistratură, pe când , în mod discriminatoriu, pentru alți magistrați, care au întrerupt activitatea pentru satisfacerea stagiului militar, ce era obligatoriu, nu se consideră vechime în magistratură și perioada de timp cât au satisfăcut stagiul militar, întrerupând activitatea în magistratură, nu din cupla lor, nu se valorifică la calcularea vechimii în magistratură pentru stabilirea drepturilor de pensie.

Petentul susține faptul că a fost numit procuror la data de 01.08.1970 , iar în 23 martie- 23 septembrie 1972, timp de 6 luni, și-a întrerupt activitatea de magistrat, fiind încorporat în armată, pentru efectuarea stagiului militar, care era obligatoriu în acea perioadă. După lăsarea la vatră, petentul susține că și-a reluat activitatea de magistrat, lucrând neîntrerupt și în prezent ca magistrat, având o vechime de 37 de ani și 3 luni.

Petentul solicită CNCD să constate că situația mai sus expusă reprezintă un caz de discriminare, comparația se face între situația sa și magistrații care au întrerupt activitatea în magistratură pentru situațiile prev. De art. 3 alin 3 lit a)- f) din HG nr. 1275/2005.

Prin adresa nr. **4459/19.03.2008** petentul formulează concluzii scrise în care întărește ideea sa că prevederile art. 22 din HG nr. 1275/2005 este nelegală și discriminatorie.

Susținerea reclamatului

Prin adresa nr. 595/10.01.2008, Colegiul Director al CNCD a solicitat **Ministerului Justiției** să exprime un punct de vedere referitor la obiectul petiției. Prin adresa înregistrată la CNCD cu nr. 2299/06.02.2008, Ministerul Justiției răspunde solicitării Colegiului, precizând următoarele:

Potrivit prevederilor art. 47 alin. 2 din Constituție, dreptul la pensie, ca și celelalte forme de asistență socială, se exercită în condițiile stabilite de lege. Astfel, legiuitorul este în drept ca pentru diferite categorii socioprofesionale, având în vedere situația deosebită a acestora, să stabilească condiții, criterii și mod de calcul al pensiei diferențiate. Pensia de serviciu pentru judecători și procurori este mai avantajoasă decât cea stabilită conform normelor general aplicabile în cadrul sistemului public de pensii.

Pensia de serviciu a fost instituită ca o modalitate de recunăștere și apreciere a judecătorilor și procurorilor care au desfășurat o activitate îndelungată în cadrul instanțelor judecătorești și parchetelor de pe lângă acestea, derogându-se de la dreptul comun instituit prin Legea nr. 19/2000 privind sistemul de pensii și alte drepturi de asigurări sociale.

În prevederile art. 86, art. 87 din Legea nr. 303/2004 și art. 3 din HG nr. 1275/2005 sunt prevăzute perioadele care constituie vechime în magistratură. Ministerul Justiției precizează că, conform jurisprudenței Curții Constituționale, concordantă cu practica CEDO, situația obiectiv diferită în care se află anumite categorii de persoane justifică sau chiar impune instituirea prin lege a unui tratament juridic rezonabil diferențiat, fără ca acesta să reprezinte privilegii ori discriminări. În examinarea constituționalității reglementărilor legale referitoare la pensia de serviciu pentru magistrați, Curtea s-a pronunțat prin deciziile 684/15.12.05 și nr. 119/15.02.2007, nr. 177/23.02.2006 și respectiv nr. 252/16.04.2007. Cu acest prilej s-a statuat că prevederile art. 82 alin. 5 din Legea nr. 303/2004 nu sunt discriminatorii.

Ministerul subliniază că legea se aplică fără discriminare tuturor judecătorilor și procurorilor care îndeplinesc condițiile cerute de lege pentru acordarea pensiei de serviciu.

Susținerile Consiliului Superior al Magistraturii

Prin adresa nr. 6191/24.04.08 Consiliul Superior al Magistraturii a răspuns solicitării CNCD de a-și formula un punct de vedere referitor la obiectul petiției, subliniind următoarele aspecte:

Potrivit art.2 alin 1 din Legea nr. 47/1992, republicată, Curtea Constituțională asigură controlul constituționalității legilor, tratatelor internaționale, regulamentelor Parlamentului și ordonanțelor Guvernului.

Referitor la Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, acestea nu conține, în ceea ce privește perioadele asimilate stagiului de cotizare, dispoziții derogatorii de la dreptul comun, respectiv de la Legea nr. 19/2000 privind sistemul public de pensii și alte drepturi de asigurări sociale.

Raportat la prevederile actelor normative amintite, s-a apreciat că dispozițiile art.22 din HG nr. 1275/18.10.2005 potrivit cărora perioadele asimilate prevăzute la art. 38 alin 1 lit b și c din Legea nr. 19/2000, precum și perioadele în care asiguratul a beneficiat de pensie de invaliditate nu constituie vechime în magistratură și nu pot fi valorificate la deschiderea dreptului la pensie de serviciu, exced cadrului legal și prin urmare, se impun modificări legislative în sensul recunoașterii perioadei stagiului militar ca vechime în muncă.

Consiliul Superior al Magistraturii apreciază că în cauză nu poate fi reținută existența unei discriminări în sensul lui OG nr. 137/2000, întrucât dispozițiile amintite sunt aplicabile tuturor magistraților aflați în aceeași situație cu petiționarul.

IV. Motivele de fapt și de drept

În fapt, Colegiul Director reține faptul că petentul solicită să se constate existența unui caz de discriminare în ceea ce privește art. 22 din HG nr. 1275/2005, atunci când se prevede că perioada cât magistratul satisface stagiul militar obligatoriu ca militar în termen sau cu termen redus, nu se consideră vechime în magistratură.

În drept, Colegiul Director se raportează la Curtea Europeană a Drepturilor Omului, care, legat de articolul 14 privind interzicerea discriminării, a apreciat că diferența de tratament devine discriminare, în sensul articolului 14 din Convenție, atunci când se induc distincții între situații analoage și comparabile fără ca acestea să se bazeze pe o justificare rezonabilă și obiectivă. Instanța europeană a decis în mod constant că, pentru ca o asemenea încălcare să se producă, „trebuie stabilit ca, persoane plasate în situații analoage sau comparabile, în materie, beneficiază de un tratament preferențial și că această distincție nu-si găsește nici o justificare obiectivă sau rezonabilă. Reținând în coroborare cu aceste aspecte definiția discriminării, astfel cum este reglementată prin articolul 2 alin.1 din O.G.137/2000 cu modificările și completările ulterioare, republicată, Colegiul Director se raportează la modul în care sunt întrunite cumulativ elementele constitutive ale articolului 2. Pentru a ne situa în domeniul de aplicare al art.2, alin.1 deosebirea, excluderea, restricția sau preferința trebuie să aibă la bază unul dintre criteriile prevăzute de către art. 2, alin. 1, și trebuie să se refere la persoane aflate în *situații comparabile* dar care sunt tratate în *mod diferit* datorită apartenenței lor la una dintre categoriile prevăzute în textul de lege menționat anterior. Așa cum reiese din motivația invocată mai devreme pentru a ne găsi în situația unei fapte de discriminare trebuie să avem două situații

comparabile la care tratamentul aplicat să fi fost diferit. Subsecvent, tratamentul diferențiat trebuie să urmărească sau să aibă ca efect restrângerea ori înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a drepturilor omului și a libertăților fundamentale ori a drepturilor recunoscute de lege, în domeniul politic, economic, social și cultural sau în orice alte domenii ale vieții publice.

Având în vedere Constituția României și prevederile legale aflate în vigoare, Colegiul Director apreciază că hotărârile de guvern nu se regăsesc în sfera controlului constituțional.

În speță, Colegiul Director reține că aspectele sesizate nu intră sub incidența O.G. 137/2000, republicată. Modul de stabilire prin lege a unor drepturi în favoarea unor categorii profesionale în mod diferit față de alte categorii ori nereglementarea de legiuitor a anumitor aspecte care țin de statutul profesional al unei categorii nu este o problemă ce poate fi apreciată din punctul de vedere al discriminării și care excede cadrulul legal reglementat prin O.G. 137/2000, republicată.

Există organe reglementate de Constituție care au competența de a analiza discriminarea instituită prin dispoziții legale (Curtea Constituțională care s-a pronunțat în mai multe rânduri în sensul constituționalității sau neconstituționalității unor prevederi legale, raportat la art.16 din Constituție privind egalitatea în fața legii).

Mai mult decât atât, nici Curtea Constituțională nu are competența de a se pronunța asupra lipsei unei reglementări, stabilind constant în jurisprudența sa că „nu are dreptul de a impune legiuitorului introducerea în textul legii în vigoare a unei alte dispoziții decât cele existente în cuprinsul acesteia.” Cu atât mai puțin, Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării nu poate avea competența de a recomanda ori impune, sub sancțiune, adoptarea sau modificarea unui act normativ sau a unor dispoziții legale. În acest sens s-au pronunțat și instanțele de judecată.

Colegiul Director reține, referitor la Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, că aceasta nu conține, în ceea ce privește perioadele asimilate stagiului de cotizare, **dispoziții derogatorii de la dreptul comun**, respective de la Legea nr. 19/2000 privind sistemul public de pensii și alte drepturi de asigurări sociale, dar potrivit art. 38 alin 1 din Legea nr. 19/2000, se asimilează stagiului de cotizare și perioadele necontributive. Una din perioadele necontributive este aceea în care asiguratul a satisfăcut stagiul militar.

Având în vedere prevederile legale invocate mai sus, petiția astfel cum este formulată și înscrisurile aflate la dosar, Colegiul Director nu poate reține fapte sau acte care pot fi analizate sub aspectul celor care intră sub incidența prevederilor Ordonanței de Guvern nr.137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată. Modul de aplicare și interpretare a legilor este atribuit al instanțelor de judecată.

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 20 alin. (2) din O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare, **cu unanimitate de voturi ale membrilor prezenți la ședință,**

**COLEGIUL DIRECTOR
HOTĂRĂȘTE:**

1. Aspectele sesizate nu intră sub incidența prevederilor O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare, republicată

2. Clasarea dosarului

3. O copie a hotărârii se comunică părților

Prezenta hotărâre poate fi atacată la instanța de contencios administrativ, potrivit **O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare, republicată și Legii nr. 554/2004 a contenciosului administrativ**

Membrii Colegiului director prezenți la ședință

GERGELY DEZIDERIU- Membru

IONIȚĂ GHEORGHE-Membru

PANFILE ANAMARIA – Membru

TRUINEA PAULA ROXANA- Membru

VASILE ANA MONICA - Membru

Notă: prezenta Hotărâre emisă potrivit prevederilor legii și care nu este atacată în termenul legal, potrivit **OG 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare și Legii 554/2004 a contenciosului administrativ**, constituie de drept titlu executoriu.

